

Overensstemmelse med de to ærede foregaaende Talere erklære, at dette Lovforslag ikke løser det store Spørgsmaal om Anbringelse af vore sindssyge, og det glæder mig, at det fremgaar af de Udtalelser, som faldt saavel fra det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) som fra det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen), at de have den samme Opfattelse som jeg, at der maa fra Statens Side paa en eller anden Maade gøres noget for at faa disse ulykkelige Forhold ændrede. Vi kunne ikke i et Land som Danmark forsvare at lade saa mange sindssyge Mennesker leve udenfor Sindssygehospitalet. Hvilken Vej man skal gaa, skal jeg ikke her fremkomme med Udtalelser om, idet jeg venter, at det Udvalg, der bliver nedsat, vil henvende sig til de rette sagkyndige, de Folk, som have størst Forstaaelse af, paa hvilken Maade man skal gaa frem, nemlig Lægerne. I Haab herom og om, at Justitsministeren er i Forstaaelse med de Udtalelser, der ere fremkomne her i Tinget, skal jeg anbefale Lovforslaget til Udvalgsbehandling.

Rørdam: Jeg kan ligesom de ærede foregaaende Talere paa det bedste anbefale det føreliggende Lovforslag, og jeg er ogsaa enig med de ærede foregaaende Talere i, at med Hensyn til Afhjælpning af Pladsmangelen paa vore Sindssygeanstalter virker dette Forslag kun som en Draabe i Havet. Det er ved de Undersøgelser, der ere foretagne, konstateret, at vi i Øjeblikket mangle saadant noget som 1,200 Pladser til sindssyge her i Landet. Jeg har haft den Ære i den sidste Tid at indbringe to Adresser, en fra Sydvestsjællands Lægeforening og en fra Almindelig dansk Lægeforening, hvor der tales meget stærke og fuldt berettigede Ord om den sørgelige Tilstand, der finder Sted paa Grund af, at de sindssyge ikke kunne faa Plads paa Statens Sindssygeanstalter.

Dette Spørgsmaal om Plads til sindssyge er, om jeg saa maa sige, et kronisk Spørgsmaal; vi have manglet Plads til sindssyge gennem mange Aar, og de Forsøg, som ere gjorte paa at afbøde det, have endnu ikke ført til noget Resultat. Jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid ikke bruge mange Ord om denne Sag nu, vi faa den senere til anden Behandling efter en Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor kun henvise til, at man som Maalestok har taget Forholdene paa St. Hans Hospital. Forholdet er saaledes, at København i fuldt Maal sørger for sine sindssyge

og har skaffet tilstrækkelig Plads. Paa St. Hans Hospital er der 1,400 Pladser, medens der paa samtlige Statens Sindssygeanstalter kun er 2,670 Pladser. Der mangler saaledes i hvert Fald 1,152 Pladser paa Statens Sindssygeanstalter.

I 1897 var der nedsat en Kommission af samtlige Overlæger paa Statens Sindssygeanstalter og Sundhedskollegiets Dekanus til at overveje dette Spørgsmaal, og de kom til det Resultat, at Viborg Sindssygeanstalt den Gang skulde udvides, og den blev udvidet med 300 Pladser, men de kom tillige til det Resultat, at man skulde have 300 Pladser hvert 6te Aar, og der er derfor en permanent Mangel paa Pladser til de sindssyge. De kom tillige til forskellige andre Resultater, som det er værd at nævne. De mente, at man burde gaa til at skille Epileptikerne ud fra Statens Sindssygeanstalter, og at man ogsaa burde gaa til at faa et Kriminalasyl, idet det var i høj Grad uheldigt for sindssyge, at Forbrydere blive indlagte paa Sindssygeanstalterne, og ligeledes i høj Grad uheldigt at have disse Epileptikere, som faa Krampe, og hvoraf mange ere Voldsforbrydere, gaaende sammen med de sindssyge. Der er ikke blevet noget af disse Planer endnu, og selve Spørgsmaalet er saa stort, at jeg er bange for, den højtærede Minister neppe i denne Rigsdagssamling kan naa at fremsætte Forslag om Opførelse af en eller to Sindssygeanstalter paa 500—600 Pladser, thi de nuværende Sindssygeanstalter kunne neppe udvides mere, hvis de skulle drives forsvarligt. Den Maade, hvorpaa de nu drives, er efter min Mening den eneste rigtige, nemlig den, at Lægen samtidig er Direktør for Anstalten og har den øverste Myndighed. Naar Lægen skal have dette, kan han neppe bestride en Anstalt paa mere end 600—700 Pladser. Der er derfor vist overordentlig god Grund til at oprette en eller snarere to nye Statssindssygeanstalter, og jeg vil meget fraraade at gaa den Vej, som blev foreslaaet af det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen); at man lader denne Opgave gaa over til Kommunerne, selv med Støtte fra Staten.

De kommunale Sindssygeanstalter ere ikke saa gode, som de burde være. Der kunde derfor være god Grund til, at Staten overtog nogle af disse Anstalter og forbedrede og udvidede dem. Der var vist adskilligt mere Rimelighed i at gaa den Vej. Det er jo kommet dertil, at Plejen af de sindssyge betragtes som en Statsopgave, og jeg vilde derfor betragte det som et Tilbageskridt, hvis vi gik over